

nie niektórych przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla czynnych zakładów pracy, wymienionych w ustępie 1 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863), obowiązek zabezpieczenia robotników lub pracowników umysłowych powstaje z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile już pierwiej nie istniał, a dla odnośnych zakładów pracy, uruchomionych po tym terminie, — z chwilą zatrudnienia przez nie powyżej 5 robotników lub pracowników umysłowych.

§ 2. Zakłady pracy, na których ciąży obowiązek zabezpieczenia zatrudnionych robotników i pracowników umysłowych, winny pod rygorem odpowiedzialności według art. 34 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dnia 18 lipca 1924 r. w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863) zarejestrować się we właściwym zarządzie obwodowym funduszu bezrobocia.

§ 3. Zakłady pracy, zobowiązane do zabezpieczenia na wypadek bezrobocia zatrudnionych przez nie robotników i pracowników umysłowych, winny przy wypłacie zarobków prowadzić listy płac oddzielnie dla pracowników umysłowych, oddzielnie dla robotników.

W listach płac robotniczych należy zamieścić między innymi następujące dwie rubryki:

- a) liczbę dni faktycznie przepracowanych w danym okresie płatniczym,
- b) wkładkę potrącaną przez zakład pracy każdemu zabezpieczonemu robotnikowi.

Listy płacy pracowników umysłowych zawierać winny między innymi również rubrykę wymienioną pod lit. b) poprzedniego ustępu.

Ostatnia rubryka winna być podsumowana, ponadto w liście płac należy wskazać ogólną sumę, którą zakład obowiązany jest z mocy art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. wpłacić na rzecz funduszu bezrobocia.

§ 4. Po każdej dokonanej wypłacie zakład pracy niezwłocznie podaje do wiadomości zarządu obwodowego funduszu bezrobocia, względnie instytucji, która zastępuje w tej mierze pełni jego obowiązki:

- a) ogólną liczbę wszystkich zatrudnionych w ostatnim okresie płatniczym w danym zakładzie robotników i pracowników umysłowych z podaniem liczby tych z pośród nich, którzy podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia;

- b) sumę, należną funduszowi bezrobocia z tytułu przewidzianej w art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r., wkładki zakładów pracy za dany okres płatniczy.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Okieki Społecznej z dnia 26 września 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz funduszu bezrobocia (Dz. U. R. P. № 84 poz. 817).

Minister Pracy i Okieki Społecznej: *B. Ziemięcki*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Spraw Wojskowych: *Żeligowski*

Minister Kolei: *Chądzyński*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

114.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 18 lutego 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie dodatkowych wynagrodzeń nauczycieli za czynności niezwiązane ściśle z ich stanowiskiem.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie nauczyciela za pomoc kancelaryjną, udzielaną w braku stałego sekretarza w szkołach wymienionych w rozdziałach 2, 4 i 5 działu F ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) określa się w stosunku 900 mnożnych rocznie, o ile szkoła posiada nie więcej klas, niż ilość normalną dla danego typu.

Jeżeli szkoła posiada ilość klas większą ponad normalną, to za każdą klasę ponad ilość normalną, zwiększa się określone wyżej wynagrodzenie o 112½ mnożnych rocznie, nie więcej jednak niż o 900 mnożnych rocznie.

Jeśli nauczyciel, któremu powierzono pomoc kancelaryjną, udziela w szkole lekcji w wymiarze niższym od maksymalnej ilości godzin, przywiązanej do kategorii udzielanego przezeń przedmiotu, należy pomoc kancelaryjną traktować — w całości lub w części — jako uzupełnienie liczby godzin lekcji, stosując następujący klucz:

- a) zasadnicze wynagrodzenie za pomoc kancelaryjną odpowiada 4 godzinom lekcji,

b) każde 112 $\frac{1}{2}$ mnożnych wynagrodzenia dodatkowego odpowiadają $\frac{1}{2}$ godzinie lekcji.

§ 2. Za spełnianie stałego nadzoru nad klasami, umieszczonymi w osobnych budynkach filjalnych w szkołach wymienionych w rozdziałach 2, 4 i 5 działu F ustawy wyznacza się wynagrodzenie w stosunku 225 mnożnych rocznie, o ile liczba klas w osobnym budynku nie przekracza 2. Przy większej ilości klas za każdą klasę ponad 2 przyznaje się dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 112 $\frac{1}{2}$ mnożnych rocznie, nie więcej jednak niż 450 mnożnych rocznie.

Jeśli nauczyciel pełniący stały nadzór nad klasami w budynku filjalnym udziela w szkole lekcji w wymiarze niższym od maksymalnej ilości godzin przywiązanej do kategorii udzielanego przezeń przedmiotu, należy stosować przepis ustępu trzeciego § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Nauczyciele, o których mowa w rozdziałach 2, 4 i 5 działu F ustawy, którzy na podstawie zlecenia właściwej władzy spełniają faktycznie kierownictwo szkoły przez czas dłuższy, niż miesiąc, korzystają ze zniżenia obowiązującego wymiaru zajęć do norm, przewidzianych dla dyrektorów, względnie kierowników, tej samej kategorii szkół (art. 37, 39, 54 i 62).

Za wykraczającą ponad tę normę tygodniową liczbę godzin zajęć nauczycielskich lub równorzędnych nauczyciele ci otrzymują wynagrodzenie według zasad obowiązujących co do godzin nadliczbowych.

Przy obliczaniu tego wynagrodzenia okres do 15 dni odpada, okres zaś obejmujący ponad 15 dni, liczy się za cały miesiąc.

§ 4. Za pełnienie obowiązków wychowawcy internatu przy szkołach, o których mowa w rozdziałach 2 i 5 działu F ustawy, wyznacza się nauczycielowi wynagrodzenie w stosunku 2700 mnożnych rocznie.

Wynagrodzenie za te same obowiązki w internatach dla uczniów szkół zawodowych określa w każdym wypadku Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, z tem, że wysokość tego wynagrodzenia nie może przekraczać 2700 mnożnych rocznie.

Jeśli nauczyciel, pełniący obowiązki wychowawcy internatu, udziela w szkole lekcji w wymiarze mniejszym od maksymalnej ilości godzin przywiązanej do kategorii udzielanego przezeń przedmiotu, należy pracę w internacie traktować — w całości lub w części — jako uzupełnienie godzin lekcji, odliczając od wynagrodzenia, o którym mowa w ustępach pierwszym i drugim niniejszego paragrafu, tyle razy po 225 mnożnych, ilu godzin lekcji brakuje nauczycielowi do pełnego wymiaru godzin.

§ 5. Za:

a) prowadzenie pod względem administracyjnym warsztatów zakładów maszynowych przy szko-

łach technicznych oraz przy większych szkołach rzemieślniczo-przemysłowych,

b) zarząd folwarków, ogrodów i lasów szkolnych,
c) kierownictwo odrębnego wydziału średniej szkoły zawodowej — z wyjątkiem szkół zawodowych żeńskich i przemysłu artystycznego,

d) kierownictwo odrębnego wydziału szkoły zawodowej mieszanej

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyznaczy wynagrodzenie w wysokości nie przekraczającej 1800 mnożnych rocznie.

Jeśli nauczyciel, pełniący jedną z czynności, wymienionych pod literami: a, b, c, d niniejszego paragrafu, udziela w szkole lekcji w wymiarze mniejszym od maksymalnej ilości godzin przywiązanej do kategorii udzielanego przezeń przedmiotu, należy wykonywanie tych czynności traktować — w całości lub w części — jako uzupełnienie godzin lekcji, odliczając od wynagrodzenia, o którym mowa w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, tyle razy po 300 mnożnych, ilu godzin lekcji brakuje nauczycielowi do pełnego wymiaru godzin.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1926 r.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Grabski

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

115.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 8 lutego 1926 roku

w sprawie zwinięcia sądu pokoju w sądzie powiatowym w Tucholi.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 15 grudnia 1919 roku (Tyg. Urząd № 70, str. 416) i art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwiija się sąd pokoju w sądzie powiatowym w Tucholi, należącym do sądu apelacyjnego w Toruniu, ustanowiony rozporządzeniem Szefa Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 4 marca 1920 r. (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 13, poz. 119) przy równoczesnem wprowadzeniu na obszarze wymienionego sądu — sądu ławniczego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości: *Dr. S. Piechocki*